

Но децата не се задоволиха само съ това.

— Искаме да видимъ, какъ Симеон-чо се пързая! — извикаха съ единъ гласъ всички тѣ.

— Добре — каза Царьтъ. — Симеоне, качи се на шейната и се пусти надолу!

Тѣзи момчета искатъ да видятъ какъ лети шейната ти.

Князь Симеонъ не чака повече, метна се бързо на хвърковатата си шейна и полетя изъ нанадолнището. Децата хукнаха подиръ него. Царьтъ остана горе да ги гледа и да имъ се радва.

Славчо Ангеловъ

На Татяна

Моля ти се, Боже мили,
дай ми здраве, бодростъ, сили —
за да мога тазъ година
съсь шестица да премина.

А на татка и на мама
радостъ дай имъ най-голѣма!
Славъ да бжде весель, здравъ
и не толкозь вироглавъ.

Въ тая свята нощъ, когато
съ дароветѣ най-богати
тръгне Коледо съ шейната
да дарува тукъ децата,

ти кажи му, мили Боже,
тѣй да нареди — да може
даръ на всички да остави,
а и менъ да не забрави!

Искамъ конци три кълбета
нова рокличка съ плисета.
А на Славъ да подари
чудната торба съ игри!

Тая вечеръ, Боже мили,
дай отмора, нови сили!
И да нѣма сълзи, грижи
въ схлупенитѣ, бедни хижи!

Ив. Н. Янакиевъ